Ч. 195. Пятниця 11 вересня (29 серпня) 1908. Рік XVIII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в агенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провинциї:

на цілий рік	К 4·80
на пів року	„ 2·40
на чверть року	„ 1·20
місячно . . .	„ —·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К 10·80
на пів року	„ 5·40
на чверть року	„ 2·70
місячно . . .	„ —·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Справа закона язикового в парляменті. — Наради міністрів в Будапешті. — Знов алярмуючі вісти і справа конституциї в Босні. — З Туреччини. — Справа марокканьска.

Межи тими предложенями, які правительство в осінній сесиї має внести до палати послів, знаходить ся також предложене в справі управильненя язикових відносин в Чехії. Отже, як довідує ся „N. W. Tagblatt“, наміряє полудневословяньский клюб палати послів при нагоді внесеня сего проєкту поставити пильне внесене о управильненю справи язикової в Стириї, Каринтиї, Країні, Побережу, Триєсті і Далматиї. Таке саме становище займуть також і Русини що до управильненя справи язикової в Галичині і на Буковині а радикальні Чехи в справі таких самих відносин на Мораві і Шлеску.

В Будапешті, де тепер перебуває Цісар, відбувають ся важні наради, в котрих беруть участь президент міністрів бар. Бек, міністер для справ заграничних бар. Еренталь, спільний міністер фінансів Буріян, спільний міністер війни бар. Шенайх і міністер фінансів др. Коритовский. Розуміє ся, що не брак і угорских міністрів, котрі суть преці у себе дома. На тих нарадах обговорювано справи, які мають бути предложені спільним делеґациям, але нема ні найменшого сумніву, що найважнійшим предметом наради була справа заведеня конституциї в Босні і Герцеґовині та що спільний міністер фінансів Буріян складав звіт зі своєї подорожи по тих краях. Міністер Буріян був вчера по полудни через цілу годину на авдиенциї у Цісаря, а так само цілу годину приймав Цісар у себе шефа ґенерального штабу Гецендорфа Конрада. Дальше відбула ся конференция обох президентів міністрів, а також покликано і хорватского бана бар. Равха.

О скілько подорож мін. Буріяна по Босні і Герцеґовині була інформацийна і як она випала, годі знати; але ледви чи наслідки єї опирають ся на реальних основах, бо як з одної сторони тепер рішучо доказують, що о заведеню конституциї в згаданих краях нема й бесіди, що треба уважати за вислід подорожи міністра, так з другої сторони надходять знов алярмуючі вісти, котрі, о скілько були би правдиві, були би доказом, що таки в згаданих краях не все єсть так, як представляє ся урядовим очам.

О стані босаньскої справи довідує ся звичайно добре поінформований „N. W. Tagblatt“, що всї міродайні круги як давнійше так і тепер рішучо противні тому, щоби в окупованих краях вже тепер заводити конституцию з парляментом, бо то було би ще за вчасно. Населене і стан публичних відносин — кажуть — не розвинули ся в тих краях ще на стілько, щоби вже тепер можна заводити конституционалізм зі всіма єго одвічальностями. Конституция має ся приготовляти постепенно. Насамперед мають бути установлені репрезентациї повітові після модного взірця. Тепер ведуть ся переговори з босаньскими і герцеґовиньскими мусулманами, в якій мірі і в який спосіб має їм бути надане право основуваня товариств для береженя їх чисто місцевих, загальносоциальних і економічних інтересів. Такі права надано лише що недавно Хорватам. Такі самі змаганя Сербів розбили ся лиш длятого, що їх жаданя не держали ся рам визначених для них концесий.

Подорож спільного міністра фінансів по окупованих провинциях не треба длятого — каже згадана ґазета — поясняти так, як колиб то розходило ся позискати враження і материял до виготовленя якоїсь конституциї для Босни і Герцеґовини. Так само безосновною єсть чут-

21)

РУКФІЛЬДСКА ТАЙНА.

З анґлійского — Томи Кобба.

(Дальше)

Хоч і як Йосиф хотів би був піти за тою постатию, то якось не міг нині того зробити. Поминувши вже то, що не мав теплого одіня, щоби міг видержати серед такої бурі, то ще й не хотів яко чоловік обачний зійти ся з Моґфордами, котрі може бути що десь і підсіли.

І дійство всі три руді в чорних шапках заглядали зпоза церковного муру, сховавшись поза него лиш на кілька сяжнів далеко від входової брами. Дощ лив як з коновки а старий Моґфорд не міг нажалувати ся того, що послухав синів, котрим захотіло ся в таку зливу тут сидіти та й не знати якого лиха.

— Пів до першої — шепнув Іван, коли годинник на вежи вибив пів години по півночи.

— Хотів би я лиш знати, доки то ще потягне ся! — замуркотів старий Моґфорд, загортаючись ліпше, щоби єму вода не затікала за ковнір.

— А чуй! — відозвав ся Іван — хтось іде!

Они схилились головами до купи і надслухували уважно. Серед шуму дощу було виразно чути гомін тяжких, правильних кроків, що підходили щораз близше.

— Слухай, Іване, — шептав Яков — я і тато лишимось тут а ти іди аж до брами і зачепи ту женщину.

— Ні, ні, Якове, я лишу ся з татом а ти іди до неї.

— Найліпше було би, як би тато сам пішов! — сказав Яков, коли в рішаючій хвили відійшла єму вся охота до проводирства.

— Заступім їй всї три разом дорогу — рішив старий Моґфорд.

Придушений крик вирвав ся всім тром з грудий.

— Іде! — сказав Іван дрожачим голосом.

Всї три висунули осторожно голови зпоза муру і роздивляли ся. Оба молоді дзвонили зі страху зубами а старий лиш клапав, бо вже не мав зубів і тряс ся як листок трепети.

Аж ось надійшла тота висока постать точнісенько така сама, як єї описувала Гальшка; лице мала парасолею заслонене а одна рука звисала з боку. Коли тота постать опинила ся на рівні з ними, Моґфорди присіли ще більше а відтак посунулись попід муром аж до брами. Батько Моґфорд отворив єї.

— Не робіть дурниці! — заворкотів Яков, котрий був би радо лишив ся поза замкненою брамою; але що вже брама була отворена, то они ішли відважно наперед і станули перед тою якоюсь чорною постатию, щоби їй заступити дорогу. В тій же хвили підняла ся парасоля в гору і на своє превелике диво побачили они строге лице Овена Ферфорда перед собою. Він мав на собі довгий чорний плащ, котрий так закривав єго стать, що серед темноти і густого дощу можна єго легко було взяти за якусь женщину.

— Чого хочете? — крикнув Ферфорд. — Чого заступаєте мені дорогу?

Мокфорд зміркував, що попав ся в матню, та й не знав вже, як оправдувати ся. Здоймивши шапку, чухрав ся в свою стрепіхату голову, просив вибачення і вернув з соромом назад а сини за ним. Казав пізнїйше, що як би єго тоді був хто пальцем штуркнув, то він би був перевернув ся, а єго жінка сказала коротко: То Гальшка здуріла!

На тім однак не скінчило ся. Вірний своїм словам Арнольд вже кілька разів надармо не спав і дожидав. Казав Фльоренсиї, що як би не то, що ходив до Овена в гостину і тим спонукав єго до подвійної осторожности, то була би тота пані на певно вже показала ся і таки сама впала єму в руки. Ся ніч здавала ся єму особливо догідна для его намірів. Ферфорд певно й не подумав би, що він готов навіть серед такої зливи витревати на становищи а якраз підчас такої слоти не противив би ся він тому, щоби тота женщина, котра задля обережности сиділа укрита, а тепер вийшла на двір із своєї криївки.

Небавком по дванайцятій годині вийшов Арнольд на засідку під морвове дерево, зволїкаючи з виходом так довго, як лиш було можна, щоби нині не мусів довго стояти на дворі на варті. Густий дрібонький дощ заступав єму очи мов яка заслона. Коли около першої години зачув якісь кроки, витягнув голову і побачив дійство якусь постать, що доходила до по-

ка що до прилученя Босни і Герцеґовини до австро-угорскої монархії; та й сеї справи не порушувано ані урядово ані неурядово; ніхто з покликаних урядових чинників не робив в тім напрямі ніяких дипльоматичних кроків.

В виду такого стану річи і в виду подій в Туреччині не дивниця була би, як би жаданя заведеня конституциї в окупованих краях проявляли ся так настійчиво, як то подають найновійші алярмуючі вісти. З Відня доносять іменно в приватній дорозї, що в Боснї і Герцеґовині показують ся серед тамошного населеня прояви якогось заворушеня і єсть обава розрухів в Босьї і Герцеґовині. Ґарнїзони в Різани, Шибенику і Котарі обсадили всї стратеґічні дороги. У всіх ґарнїзонах войско стоїть у военній поготівли. Воякам, що служать третий рік, заповіджено, що по маневрах не будуть приділені до резерви, лиш позістануть в чинній службі. Офіцирам, котрі мали позволенє виїхати на урльоп, відкликано урльопи і казано позістати в чинній службі. Під Котаром стоїть военна ескадра австрийска. Резервісти корпусу армії ч. 15 з двох послїдних літ мають бути змобілїзовані. — О скілько сї вісти суть правдиві, покаже ся в мабуть вже в найблизших днях.

З Сераєва доносять: Вчерашна „Србска Реч“ доносить, що союз сербско народних орґанїзаций і виконуючий комітет музулманьский предложили міністрови Буріянови мемориял, жадаючий, щоби краєви призначено безпосередно згідно з духом часу конституцию а не сойм і щоби справи державно-правної поки що не порушувано. З иншої сторони доносять, що міністер Буріян заявив на мемориял, що тота ініциятива буде небавком виповнена під взглядом заведеня репрезентаций в повітах і громадах.

Альбанцї зачинають рушати ся. З Константинополя доносять іменно, що там дня 6 с. м. відбули ся збори Альбанців, на котрих вибрано комітет з шести членів під проводом полковника Різа-паші. Комітет той має заняти ся виготовленєм статутів. До комітету належить також один православний. Цїлию нового товариства єсть розбуджувати національне почутє у Альбанців та підносити альбаньске шкільництво.

Одна з віденьских ґазет довідує ся з дипльоматичних кругів, що трудности, які могли би настати межи Францию а Німеччиною в справі марокканьскій, редукують ся до слїдуючої справи. Німеччина уважає жаданє Франциї, щоби Мулей Гафід заявив готовість заплатити за похід до Казаблянки яко жаданє не обнятє договором в Альґесірас і єсть того погляду, що він не обовязаний брати на себе ніякого з'обовязаня, як лиш приняти альґесіраский договір. Франция противить ся тому поглядови.

Новинки.

Львів, дня 10-го вересня 1908

— **Іменованя.** Є. В. Цїсар іменував Є. Е Впреосьв. Митрополита гр. Андрея Шептицкого заступником маршалка краєвого в Галичинї на час засїдань сойму краєвого.

— **Наданє презент.** Ц. к. Намістництво запрезентувало: о. Нестора Коржиньского гр. кат. пароха в Мединичах на опорожнену гр. к. парохію цїсарского наданя в Довгім, а о. Николая Бурмича гр. кат. пароха в Полянах Суровичних на опорожнену гр. кат. парохію цїсарского наданя в Папортні.

— **„Господар і Промисловець“**, орґан краєвого Союза господарско-молочарского в Стрию. Під таким заголовком появить ся небавом перше число нового двотижневника. Містити-ме статї з молочарства, рільного господарства, хову худоби, пасїчництва і домашного промислу. Недостача такої фахової часописи була вже від довшого часу некуча. Надїємо ся, що наша суспільність а особливо читальнї „Просьвіти“ і крамницї підіпруть як слїд се нове видавництво, тим більше, що передплата винесе всего 2 К на рік.

— **Репертуар руского театру в Городенцї.** Саля „Сокола“. Лише 8 вистав. Початок 7·30 год. вечером.

В суботу, дня 12 с. м. „Галька“, опера в 4 діях С. Монюшка.

В недїлю, дня 13 с. м. „Маруся Богуславка“, історичні картини в 5 діях зі співами і танцями М. Старицкого.

Ві второк, дня 14 с. м. „Продана наречена“, опера в 3 діях Ф. Сметани.

— **Дрібні вісти.** З причини небезпечности занесеня холери поставлено в послїдних днях під 5 дневний надзір дві особи, що приїхали до Львова з України і полудневої Росиї. — 7 і 8 с. м. занедужало на шкарлятину 33 осіб, виздоровіло 10, умерло 4, а в лїченю позістало 253. — Краєвий курс майстерский для шевців відбуде ся в Ярославі від 14 вересня до 1 падолиста. — На Угорщинї в Надь Кереш дало ся оногди почути сильне землетрясенє з підземним гуком. Землетрясенє було так сильне, що богато предметів поспадало із стін і мури попукали. — В Копенгазї даньский міністер справедливости Альберті допустив ся величезного спроневіреня, а відтак сам віддав ся в руки поліциї. Жертвою его спроневіреня впали банк народний, міністерство фінансів і один банк приватний. Шкоду обчисляють на звиш 9 міліонів. Альберті допускав ся спроневіреня вже від многих літ. — В Петербурзї проявила ся азийска холера; був один случай занедужаня на дїйстну азийску холеру а 10 случаїв підозріного занедужаня. — З Вашінґтону доносить, що винахідник машини Орвін Врайт відбув вчера сензацийний лет своїм аеропляном. Лїтав у воздусї через 57 мінут і 30 секунд, а завертав і лїтав в колесо 28 разів.

— **Про руский „Сокіл“** пише — як ми то вже коротенько доносили — „Ceskoslavanská Korespondence“, яка виходить що тиждня в Празї, в числї з дня 2 с. м. „Україньский (малоруский) „Сокіл“ у Львові заложено в 1894 роцї. Україньске Сокільство почало розвивати ся від 1902 р., по обнятю проводу у львівскім „Соколї“ другом Альфредом Будзиновским. По відповідній змінї статута завязують ся від того часу по містах ґімнастичні філії львівского „Сокола“, до яких горне ся переважно інтелїґенция, а по селах і місточках ґімнастично-пожарничі філії, до яких належать селяни і міщани. Доси є 21 ґімнастичних і 385 ґімнастично-пожарних філій укр. „Сокола“ з поверх 20.000 членів. Мундур укр. „Сокола“, установлений в 1905 р. є в головних нарисах подібний до мундурів инших славяньских Соколів. Кабат маринаркового крою сірої краски, штани сірі до черевиків, сорочка синя, шапка чорна з синїм денцем і пером, пояс чорний, мягкий. Львівский „Сокіл“ має зложених 19.000 кор. на будову власного дому, а тепер має свою салю ґімнастичну в домі асекурацийного тов. „Днїстер“. Головою укр. „Сокола“ у Львові є тепер друг Ів. Боберский, професор ґімназиї.

— **Розбишаки перед судом.** Майже цїлу вчерашну розправу заняло переслуханє Тишака, котрий випирає ся всякої участи в убийствах і старає ся доказати, що був лиш сьвідком того, що другі робили. Тишик ще малим стратив родичів і виховував ся у мачухи, котра не посилала его до школи. Малим пас худобу, відтак ставав до роботи при будовах, носив цеглу і камінє. Пізнїйше працював у будівничого Слївіньского через 3 роки і був навіть головним дозорцем при однїй будові. Відтак працював при будові головного двірця зелїзничого а опісля, коли вже оженив ся, був постійним ро-

---

ложеної трохи дальше другої брами в „Лїснім виді“. Арнольд побіг чим скорше вздовж огорожі, щоби забічи до города другою близше неґо положеною брамою. Хотів тій нічній марі заступити дорогу, заким она дійде до дверий дому.

Мимо того, що біг так, мов би летів на крилах, прибіг він до входу за пізно. В зворушеню, котре позбавило его всеї розваги, кинув ся він з цїлою силою до дверий; хтось із середини відчинив двері і він станув нараз перед блїдим понурим лицем Овена. Але Арнольд не дав ся застрашити; поставив живо ногу на соломяну мату, щоби таки на силу влїзти.

— Виносїть ся з мого дому! — крикнув Овен грізно, споглядаючи з гори на влїзливця. Але в Арнольдї кров закипіла; він поступив ся кроком наперед, але Овен вже був завернув ся, витягнув якраз праву руку і вдарив Арнольда, котрий пхав ся завзято наперед, з цїлої сили по чолї а той перевернув ся як довгий на шутровану стежку.

Арнольд впав був на локоть, зігнений під правим кутом. Коли Овен прибіг другий раз до дверий, щоби їх замкнути, зачув якісь зойки і збіг на долину.

— Чи ви зранені? — спитав він нахилившись на упавшого.

— Боже великий! ви менї руку зломили!

— А щож вам прийшло до голови, на силу лїзти в мою хату? — говорив Овен дальше і взяв Арнольда попід пахи, щоби єму помочи встати.

— Не робіть менї тепер ніяких докорів — вимовив Арнольд ледви на силу. — Возьміть хусточку і звяжіть кінцями до купи. А то ви поцїлили — не бракувало богато а то я би вже не встав був із сего місця!

16. Глава.

Смерть Анни.

В сїнех у „Воронім гнїздї“ ще сьвітило ся, коли Овен привів туди Арнольда. Дзвінок задзвонив голосно серед тихої ночи — минуло кілька хвиль, заким Гальшка отворила двері. Она була ще зовсїм не убрана а кілька кроків поза нею стояла Фльоренсия з заплаканими очима.

— Я гадала, що ти маєш ключ від дверий! — сказала она і аж тодї добачила Овена а пригадавши собі наміри свого первого брата, аж почервоніла ся.

— Я і маю єго — відповів Арнольд — але я зломив руку. Змилуй ся і пішли борзенько по доктора Вірета, щоби менї зложив руку і увільнив від того страшенного болю.

Зломана рука спочивала на хусточцї, з котрої Овен зробив борзенько сило, підчас коли Арнольд, котрий мало не зімлїв, піддержував еї лївою рукою.

— Кажи, що тобі помочи — спитала Фльоренсия, видячи муки Арнольда.

— Поки що нічого, лиш пішли по др. Вірета, щоби зараз сюди прийшов а тимчасом возьми ножицї і розріж менї рукав від сурдута.

— Піду сам по доктора — відозвав ся Овен і в тій хвили був вже на дворі та біг серед дощу і бурї так скоро, як лиш міг, до „Лаврового двірка“. Коли задзвонив, пес зачав голосно гавкати і не втих доки, аж др. Вірет не отворив. Він був убраний, бо сподївав ся, що его кождої хвилї закличуть до вмираючої Анни.

— То пан Ферфорд! — сказав він здивований, бо не сподївав ся Овена зовсїм о сїй порі у себе.

— Панна Д рвент посилає мене — еї первий брат зломив руку.

Доктор Вірет пішов зараз до своєї лябораториї: Будьте ласкаві, пане Ферфорд, ходїть зі мною. Кажете — руку зломив?

Овен увійшов за лїкарем. Коли вже сьвітила ся лямпа, він розглядав ся по комнатї і здивував ся також, коли там пса побачив.

— Мушу десь луб мати — казав доктор, висуваючи одну шуфляду за другою. — Я знаю, що спровадив собі кілька куснїв, коли перед трома роками мій візник також зломив був собі руку. От і єсть! Він взяв луб з собою, вату і кілька обвязок. — Не завадить і хльороформ взяти — додав він обережно.

(Дальше буде).

бітником в млині Тома. Єму вело ся добре а призбиравши трохи гроший, купив собі коні і зарабляв ними.

Жінка Тишика єсть сестрою Чабака і звідси знакомство. На дорогу злочину завело єго пияньство а до того, що він розпив ся, причинила ся й матір Чабака. Перший раз вибрали ся на рабунок дня 10 червня. Ідучи на Когутики, переходили через Бучали і тут вмішали ся в якусь колотнечу жида Бріля з якимсь селянином о пять крайцарів та побили жида. Відтак прийшли до Когутиків. Коли опинили ся коло коршми, котрийсь з них запукав насамперед до вікна і зажадав горівки, а коли жид вийшов до вікна, стрілив до него з револьвера. Відтак всі зачали втікати і вернули аж по хвили, добули ся вікном з заду до середини і зажадали від жида гроший. Жид насамперед втік на стрих, щоби сховати гроші, опісля зліз і дав злочинцям книжочку каси ощадности, а коли они тим не вдоволили ся, він втік знов на стрих, але через неувагу впав крізь якийсь отвір до комірчини а злочинці єго звідтам витягнули та зажадали гроший. Він дав їм тоді 80 корон і просив, щоби они дарували єму житє. Розбишаки лишили єго і втекли. Дня 15. і 16. червня дістали ся в подібний спосіб до дому Ротманна в Городку і застрілили єго. Перепуджена жінка убитого показала їм де гроші а они вхопили скринку з грішми і втекли.

— **Турецка сторож пожарна.** Послїдна величезна пожежа в Константинополи, підчас котрої, як вже звістно, згоріло звиш 600 домів, звернула також на турецку сторожу пожарну в Константинополи, котра єсть одинокою в своїм роді. Основане тої сторожі датує ся з першої половини сїмдесяти років минувшого століття по величезній пожежи Константинополя дня 5 червня 1870. Наслідком тої пожежі було, що в столици Туреччини під проводом основателя сторожі пожарної в Будапешті ґр. Сеченїя паші основано на европейский лад сторожу пожарну, але з войсковим характером. Теперішний полк турецкої сторожі пожарної складає ся з шести баталїонів з двома полковниками, одним підполковником і чотирома майорами а від 1889 р. належить до неї ще й баталїон моряків. Крім того суть ще й компанії добровільної сторожі пожарної, так звані „тулумбаджі“, котрі до помочи мають цїлу армію водоносів.

Єсть то цікаве видовище турецкого житя-бутя така нічна пожежа в Константинополи. В понурій темряві при непевним сьвітлї огню біжать пожарники. Суть то здоровенні мало що не зовсім роздягнені хлописка, що по вісім несуть сикавку на плечах; они біжать що сили, а коли в бігу утомлять ся, то чим скорше передають сикавку другим і так в одній хвили стають на місци огню. За ними спішать водоноси, котрі женуть перед собою мули, що в бордюгах несуть воду. Всї на улици уступають ся їм; ратоване відбуває ся з найбільшим спокоєм і холоднокровностию а тим людем, що з фаталїстичною байдужности Турків кидають ся в огонь, удає ся по найбільшій части огонь пригасити. А треба знати, що нїгде не мусить сторожа пожарна бороти ся з такими величезними трудностями як в Константинополи. Полумінь майже в одній хвили обнимає деревляні будинки і нищить їх до самого споду. Улиця, на котрій затліє ся і на верх вибіжить „червоний когут“, пропала вже на віки. Нема вже иншої ради, як лиш ратувати сусідні части міста.

— **Огонь в цирку.** В Ялтї вибух сими днями в тамошнім цирку Балянотті огонь, котрий міг був легко довести до страшної катастрофи; на щастє однак пожежа закінчила ся розмірно ще досить щасливо. В цирку відбувало ся представлене а що то було сьвято і виступало кількох силачів, то цирк був наповнений видцями. Нараз по виконаню першої точки проґрами крикнув хтось: „Горить!“ Зробило ся страшенне заворушене і публика пустила ся втїкати. Зробила ся глота, яку лиш можна собі уявити в такім случаю. Многі женщини зімлїли і попадали на землю а їх потратовано, подерто на них одїж і покалїчено. Зробив ся страшенний крик і плач, аж в хвили найбільшої небезпечности виступили силачі і при помочи кількох висших офіцирів та случайно надійшовших моряків зробили порядок. Передовсім з гурми людий, що збили ся були в одну купу, виратовано діти а відтак поволи випускано й старших. Тимчасом цирк горів дальше Ледви що люди вийшли з будинку, як вже й цїлий цирк станув в полумінї, бо не було води до гашеня, Огонь знищив не лиш сам будинок, але й цїле майно властителя цирку, Балянотті, костюми і всїлякі прилади та кілька зьвірят. Лиш як би якимсь чудом нїхто з людий не згинув, хоч було богато покалїчених і потовчених, з повикручуваними ногами і руками та з поломаними ребрами. Підчас пожежі зрабовано касу циркову і забрано з буфету всї страви і напитьки. Цирк був з дерева. Кажуть, що огонь був підложений в цїли рабунку.

— **Вписи** до Висшого музичного Інститута Тов—а ім. Мик. Лисенка відбувати ся будуть почавши від 13 вересня, що день між год. 10 а 12 рано і між 3 а 4 год. в полудня в льокали Тов. „Народний Дім“ (ул. Театральна 22) II поверх (через ґалерию на право). Наука розпічне ся дня 15 вересня. Близших письменних інформаций уділює голова тов. проф. Волод. Шухевич, Львів, ул. Собієчини 7.

— **З Руского Інститута для дївчат** в Перемишли звертає ся домашний Заряд до Вп. родичів та опікунів інститутов з просьбою, щ би були ласкаві звсмотрити їх у всякий одяг так, аби не треба було єго анї доповнювати, анї направляти. Поручуване ріжних покупок домашному Зарядови Інститута булоб лиш обтяженєм осіб призначених до надзору, що при теперішним зрості числа інститутинок було би понад всякі сили і зовсїм неможливе. Таксамо заявляє заряд, що всякі конечні направки довершувані будуть в Інститутї лиш на кошт родичів чи опікунів.

Телеграми.

Відень 10 вересня. Нині перед полуднем відбуло ся в придворній церкві замковій запокійне богослужене за бл. п. Цісареву Єлисавету, котре відправив епископ др. Маєр. Також і в инших церквах відбули ся торжественні заупокійні богослуженя. В цісарскій крипті на домовині померлої Цісаревої зложили вінці члени цїсарского дому а також члени двору і численні корпорациї та приватні особи.

Будапешт 10 вересня. Міністер справ заграничних бар. Еренталь приїхав тут вчера вечером.

Будапешт 10 вересня. Нині рано помер тут бувший посол до угорского парляменту і бувший начальний редактор Pester Lloyd-a др. Макс Фальк.

Вашінґтон 10 вересня. Врайт підняв ся вчера ще раз своїм аеропляном у воздух і лїтав 62 мін. 15 секунд.

Урвілль 10 вересня. Вчера перед полуднем кн. Генрих баварский підчас маневрів впав разом з конем і потовк ся легко.

Париж 10 вересня. Міністер справ заграничних Пішон відбув вчера конференцию з іспаньским амбасадором.

Одеса 10 вересня. Під проводом місцевого ґен. ґубернатора відбула ся нарада в справі віддання під суд попередного заряду міского і радних міста в звязи з рухом свободолюбивим в 1905 р.

Константинополь 10 вересня. Часописи оголосили санкціонований султаном декрет ради міністрів в справі утвореня найвисшої воєнної ради краєвої оборони, до котрої крім міністра війни, шефа ґенерального штабу і команданта I. корпуса належать також маршалок Мухтар-паша і Едхем-паша, побідитель Греків та богато инших.

Константинополь 10 вересня. Як доносять, амбасадор в Римі, Решід-паша, має стати амбасадором у Відни.

Курс львівский.

Дня 9-го вересня 1908.	Платять К с	Жадають К с
I. Акциї за штуку.		
Банку гіпот. гал. по 200 зр. . . .	567·—	574·—
Банку гал. для торгов по 200 зр.	400·—	410·—
Зелїз. Львів-Чернів.-Ясси	558·—	565·—
Акциї фабр. Липиньского в Сяноку.	350·—	400·—
II. Листи заставні за 100 зр.		
Банку гіпот. 5% преміов.	110·—	110·70
Банку гіпот $4^1/_2$%	99·30	100·—
$4^1/_2$% листи застав. Банку краєв.	100·—	100·70
4% листи застав. Банку краєв. .	93·70	94·40
Листи застав. Тов. кред. 4% . . .	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в $41^1/_2$ лїт.	97·—	—·—
„ „ 4% льос. в 56 лїт.	93·20	94·90
III. Облїґи за 100 зр.		
Пропінацийні гал.	97·60	98·30
Облїґи ком. Банку кр. 5% II. ем.	—·—	—·—
„ „ „ „ $4^1/_2$% . .	100·—	100·70
Зелїз. льокаль. „ 4% по 200 кор.	93·70	94·40
Позичка краєв. з 1873 р. по 6%	—·—	—·—
„ „ 4% по 200 кор	94·80	95·50
„ м. Львова 4% по 200 кор.	93·60	94·30
IV. Льоси.		
Міста Кракова	105·—	112·—
Австрийскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	48·65	52·65
Угорскі черв. хреста (Курс віденьский) . .	26·25	28·25
Італїянь. черв. хр. 25 фр. (Курс віденьский) . .	—·—	—·—
Архік. Рудольфа 20 кор. (Курс віденьский) . .	68·—	72·—
Базилїка 10 кор. (Курс віденьский) . .	19·25	21·95
Joszif 4 кор. (Курс віденьский) . .	8·25	9·50
Сербскі табакові 10 фр. (Курс віденьский) . .	9·50	11·—
V. Монети.		
Дукат цїсарский	11·30	11·38
Рубель паперовий	2·51	2·53
100 марок нїмецких	117·52	117·72
Доляр американьский	4·80	5·—

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

Хто хоче доробити ся богацтва?

То вам заложить собі фабрику цементових дахівок — але машини до виробу цементових дахівок вам купуе лише

в Торговельно-Господарчім Домі

Стефана Ковцуняка в Коломиї

бо виріб цементових дахівок на машинах з Торговельно-Господарчого Дому СТЕФАНА КОВЦУНЯКА в Коломиї приносить річно найменше 3000 К чистого доходу. — Пишіть отже всї і радьте ся Торговельно-Господарчого Дому а відти Вам охочо відпишуть і щиро порадять.

Адреса така:

Торговельно-Господарчий Дім
СТЕФАН КОВЦУНЯК
в Коломиї.

Головна

Агенция дневників і оголошень

у Львові

Пасаж Гавсмана число 9.

приймае

пренумерату на всї дневники

краеві і заграничні

по цінах оригінальних.

Найдешевше можна купити лише

в Авкцийній Гали

ул. Сикстуска 32

меблї, образи, дивани, сальонову обставу, золото, біжутериї,

старинности і все можливе до домового уладженя.

Порозумінє з провінциею писемно.

Вступ вільний цїлий день.

Головна Агенция дневників і оголошень

Пасаж Гавсмана ч. 9,

принимае оголошеня до всїх дневників

і також пренумерату на всї часописи краеві і заграничні.

З друкарні В. Ловиньського, під зарядом І. Недопада. (Телефона ч. 527).